HUGO DE SANCTO VICTORE
Frankreich (?), 1. Hälfte 13. Jh.
Seite 90v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26084
Copyright: Admont, Benediktinerstift

da uiste dispensare. uel ce uniuersiciam decen
de sic subiectorũ debitũ e secũm institutiũ legũ
uiro nabiles. ꝛ sucessuum uel plaris. unde uniuersi
uiceũ exhibere. aut seruicium aliud determina
tũ sicut census. tributũ q̃ annuatim soluunt.
aliud tertiũ q̃ uel p̃ cuiplis excessu accidẽ
tib; exigit. Qd̃ uipm̃ lucri legib; sed ꝛm̃ uiolu
tam pecci determinatũ sit inter ꝛũ quo dã unde
minat. ñe. quia eueniẽ eius et. ñe uecq; exigi
uire poꝛ. ñ cũ accidit cui pa. p quia p soluendũ
e. h. g̃ e discio. ĩtrene potestatis ut iciat. qd̃ p
laris sub dicit. l. quid sub dicit plaris exhibere debet
p ipa ĩta. l. ĩtrena subdã. ĩcaq̃ uiuq; debitũ pe
sat. Debitũ aut ĩtrenũ bo Qm̃ eccliã trena possideat
De his aut ĩtrenũ bonis adꝛ. trenã uiam p uiuentib; q̃ si po
ssideant plaris in sub dicit. l. sub
dicit possideant a plaris. q̃ dã eccliis ꝛ deuo cide
tur deinde ꝛ cessabunt possidenda. saluo tũ iu
re ĩtrene potestatis. Sic enim conabile e. ibo
nũ quia dꝛ ũr pacis amare e. ꝛ. in ordi
natũ app̃bare poꝛ. ũa iusticia. Spiritalis sicq̃
potestas ñ ō p̃sidet ut ĩtrene in suo iure p
nidiciũ faciat sicut ipa ĩtrena potestas. q
spiritali debet. ñ q̃m̃ sine culpa uitur pat
sic q̃ q̃ ũ eius ñ q̃ ad ĩtrenã spectant potes
tate eccliis ꝛ ꝛ cedunt. hũ q̃ qui largiuere
sunt munus. h. solum ꝛ cedere possunt. nec q
possident quia nec sub dicit id q. suis sui procib;
debet. ad aliam possunt ciuitatem potestate
nec plaris uhis que uiste a sub dicit possiden
t alienos possessores induce. h. e. ut nec plaris
id q. sub dicit ũ e. ꝛ duant nec sub dicit id q. p
latũ in mutare p̃ium aut solutandũ e. ꝛ. q. p
cipes ĩtrenũ in ĩtrenis possessionib; quas l. in sub
dicit. l. sine sub dicit possident. ecte aliq̃n ꝛ ce
dꝛ solam utilitate. aliq̃n ꝛ utilitate. ip potesta
tem. ꝛ utilitate sine potestate ꝛ cedunt. q̃ ĩtrenũ
q̃ possessionis ad usum ecclie ñ terri dicẽ
dum. S. potestatem iusticie exercende in ipa
possessione ad eius dicionem ꝛ̃ ire p̃ mittũt
aliq̃n ꝛ utilitate. ip potestatem ꝛ dunt. S. ñ
dignũ ad rendendũ. q. ecta lucr fructũ ĩtre
ne possessionis in usũ accipiat potestate ñ
exercende iusticie p ecclasticas personas. aut
iudicia secularia exercẽ ñ poꝛ. l. oꝛ ñ ministros
hire laicas personas. p quas uita ac iudicia ad
ĩtrenã potestate p iuencia secũm tenorem legũ
debitũ ĩtrenũ iuris exercetur. Sic ñ ut ipm̃
q. potestate hꝛ a pnc pe ĩtrenũ sed hꝛ gnos
cat. ipas possessiones iuniq̃m ira. argia po
testate elongari posse intelligat. quin sũ
postulaiur in necessitas. ullus ipa potestas de
beat pauperum. ullu ipe possessiones debe
ant in necessitate obsequium. Sicut enim re
gia potestas pauperum q. debet alii ñ poꝛ da
re ut ipa possessio ĩ ab ecclasticas personas obtẽ
ta obsequiũ q. regie potestatis. p arto cuio
debꝛ iure negare ñ poꝛ. Sicut scptũ e. redde
re que sunt cesaris cesari. q̃ di dõ. Quot
modis in seculari potestate determinanda e
Iusticia sic ut scptũ redde re. q. s. c. c.
Sciendum est
q. iusticia illa q̃ ĩtrene po
testati in subditis data
e. modis determinat. secũm p sonã. secũm